

Előfizetési díj:  
Egész évre 4 frt. Félévre  
2 frt. Negyedévre 1 frt.  
Egy szám ára 10 kr.

Hirdetmények:  
3 hasábos petitsor egyszer  
9 kr., többszöri hirdetés-  
nél 7 kr. Bélyegdíj 30 kr.

Nyilttér petitsora 12 kr.

# ZALAMEGYE

társadalmi, közművelődési és gazdasági hetilap.

A lap  
szellemi és anyagi részét  
illető közlemények a szer-  
kesztőséghez küldendők.

Bérmertetlen leveleket  
csak ismert kezektől toga-  
dunk el.

Kéziratokat nem küldünk  
vissza.

A „Zalamegyei gazdasági egyesület”, a „Zala-egerszegi ügyvédi kamara” és a „Kanizsai járási községi és körjegyzők egyletének” hivatalos közlönye.

Megjelenik minden vasárnap.

## A ponyvairodalom.

Hosszú évek során át, mint gúnyos fogalmat, ismertük. Azokat a fércmunkákat értettük alatta, amiket a nép józan eszének kiforgatására, kedélyvilágának megejtésére, képzeletének szörnyalakokkal való benépesítésére teremtettek az irodalomnak hivatástalan kontárjai. Árulták olcsó pénzért a vásári ponyvákon, nagyhangon, az irodalmi reklám legolcsóbb módjával: csődületelt kiabálással.

Két-három krajcárért nagyszerű, idegizgató rablóhistoriákat lehetett kapni, amik megtették a közönséges rablógyilkosokat legendás hőökké, vérlázító dolgaikat: hőstettekké.

Kétségtelen az, hogy nálunk ezek a ponyvairodalmi termékek teremtették meg és tartották fenn a betyár-romantiákat. Ezeknek lehetett köszönni, hogy a nép bizonyos nimbuszszal vette körül a közönséges gonosztevőket, az incarnatus akasztófavirágokat.

A magyar népben az nem elítélésre méltó pszichológiai vonás, hogy az erkölcsnek elbukottjai iránt bizonyos szánalmat érez; mert azokban a modern humanismus szelleme is oly alakokat lát, akik legtöbb esetben önmaguktól nem függő véletlen folytán sodortattak a bűn ösvényére, — s akikben amily mértékben elítéli a rosszat: a bűnt, éppen oly mértékben sajnálja az embert, kiben a nagy emberi társadalom végre is minden körülmények között egy munkást veszített, aki a jó, az igaz utján lett volna hivatta haladni az emberiség közös célja felé.

De azután azok a ponyvairodalmi termékek ezt a szánalmat olyan magasra csigázták, hogy a nép képzeletében a gonosztevők, az utonállók és rablógyilkosok bizonyos poétikus fényvel bontakoztak ki; népdalok, néprománcok kedvelt alakjaivá lettek.

Ez már minden esetre nagyon rossz, nagyon megdöbbentő hatása volt a ponyvairodalomnak. Hogy ezen az uton mily óriási mértékben megmetélyezte a nép erkölcsét, azt azok

tudják legjobban, akik a nép körében éltek és közvetlen szemlélői voltak kedélyvilága megnyilatkozásának.

Ennek megakadályozása céljából az volt az első komolyabb lépés, hogy a nép vezetésére hivatott egyének: a lelkészek és tanítók összes befolyásukat érvényesíteni ügykeztek arra nézve, hogy a nép ezeket az ostoba, kritikán aluli fércmunkákat ne vásárolja.

Ámde ezen az uton nem sokra lehetett menni; mert az a sok szép szó csak annyit ért, mintha az elttikadt, szonjas embernek azt mondták volna, hogy ne igyék a zavaros vízből, mert megbetegszik tőle.

A magyar nép abban a tekintetben sem tagadta meg soha keleti származását, hogy fantáziája mindig erős, élénk volt; mindig szerette a meséket, történeteket, amik eleven fantáziájának munkát adtak. Mivel pedig a jóra való, tisztes irodalmi munkák megszerzésére pénzzel a mi köznépiünk nem rendelkezett: hiába prédikáltak neki, hogy ne vásárolja a vásári ponyvák ostoba fércmunkáit, azért csak megszerezte azokat és táplálkozott lelke az olcsó forrásból.

A szonjas lélek inni kívánt: ivott a zavaros forrásból, ha mindjárt annak miazmái megrentették is erkölcsi érzékét.

Mikor azután nyilvánvalóvá lett, hogy ilyen uton, módon a ponyvairodalom hatását a néppel szemben föltartóztatni nem lehet, — akkor ébredtek csak a nép kulturális fejlesztésére hivatott tényezők arra a sokkal okosabb, sokkal praktikusabb gondolatra, hogy nem a ponyvairodalmi termékek vételétől kell visszatartani népiünket, hanem a ponyvára kell olyan irodalmi termékeket juttatni, amik lelkét, szívet nemesíteni fogják s igaz világgossággal árasztják el szellemét.

Igy kerültek azután olcsó kis füzetkében ponyvára nevesebb íróinknak művei is, hogy a nép lelkének egészséges táplálékot nyújtsanak.

A dolog most már nagyon szépen halad. Népiünk derék magyarírók munkáit veheti s így nemcsak azoknak nevével ismerkedik meg, ha-

nem a jóirányú művekből értelmi hatásköre bővül és érzelmi világa tisztultabbá leszen.

Mindamellett egy kis baj van a dologban. Az, hogy a mi íróink legnagyobb részt nem élnek a nép körében, nem figyelhetik meg közvetlenül annak szivdobbanását, nem ismerik közvetlen tapasztalatból annak gondolatvilágát, vágyait, hajlamait s így nem is igen találhatják el, hogy minő tárgyak, minő hangulatok találjanak utat szívébe. A néprajzi munkák adatai alapján irt munkák pedig (azzal a bizonyos kozmopolitikus szellemmel) nem igen hódíthatják meg a mi köznépiünket, ha még olyan olcsón árulgatják is neki.

Egészen más dolog: a művelt közönségnek, az olvasó szalonok számára írni és annak a népnek, mely gondolkozásában, érzésében még nagyon erősen megőrizte őseredetiségét. Erre nézve a tárgyat csak az választhatja meg jól a hangot csak az találhatja meg igazán, aki ott él a nép körében, vele egy levegőt szív, vele bizonyos értelmi és érzelmi közösségben él. Ha tehát azt akarjuk, hogy a nép számára irt munkák a nép körében nagyobb elterjedtségnek örvendjenek, akkor oda kell hatni, hogy e tekintetben teret nyissunk az írói versenynek.

Wlassics Gyula kultusz-miniszterünk, egyik országgyűlési képviselő felszólalására kijelentette, hogy hatáskörében kiváló súlyt és gondot fog fordítani a ponyvairodalomra s e tekintetben szívesen meghozza az anyagi áldozatokat is; mert őszintén belátja annak nagy fontosságát a nép-kultúra szempontjából.

Némi anyagi áldozattal pedig könnyen meg lehetne cselekedni, hogy a ponyvairodalmi termékek olyan kezekből kerüljenek ki, amik azoknak utat nyitának a nép lelkéhez.

Csak mentül sürűbben kellene pályadíjakat kitűzni ilyen termékekre s aként intézkedni, hogy a pályanyertes munkák mellett a dicsőretre érdemes s általában irodalmi színvonalon álló munkák is tisztességes honoráriumban részesüljenek.

Igy bizonyára szívesen fognának tollat azok

## A „Zalamegye” tárcája.

### A publicista.

Írta: Torkos László.

Döbröközy Bálintot publicistának teremté a mennyei hatalom. Erről Döbröközy Bálint ur maga legjobban meg volt győződve.

Már a gymnasiumban is nem versekkel vagy émelegős novelákkal szerepelt az önképzőkör gyűlésein, hanem komoly irányú cikkekkel, melyek csakugy duzzadtak az eredetnél eredetibb eszméktől.

Mint joghallgató, már alig birta legyőzni vágyát, hogy szerencsét próbáljon a tekintélyesebb politikai lapoknál; de nem, nem akart ő lassan nőni az olvasó közönség szemei előtt, nagy készültséggel, teljesen felszerelve kívánt fellépni, hogy országra szóló eszméivel rohammal elfoglalja a szívetek s elméket.

Végre kezében volt a doktori diploma, s ő most már elérkezettnek hitte az időt, hogy nemzet-boldogító publicistikai munkásságát megkezdje.

De a sors egyelőre másfelé fordítá élete szekerének rudját.

Eppen csattanós befejező mondatait ütötte nyélbe egy terjedelmes nemzetgazdasági cikknek, melylyel szereplését a publicisztika porondján meg akarta kezdeni, midőn atyjának hirtelen halála haza szólította s ő mint egyedüli örököse egy öt-hatszáz holdnyi birtoknak, elméleti képzettségét gyakorlatilag volt kénytelen értékesíteni.

Sokoldalú elfoglaltsága egy ideig nem engedte, hogy régi álmainak megvalósítására gondoljon; azonban midőn birtokán a kissé zilált állapotokat ugyahogy rendbe hozta, legelső gondja az volt, hogy nemzetgazdasági cikkét még egyszer átdolgozva, az „Ebresztő”-nek közlés végett elküldje s egyuttal egy új cikk sorozat megírásába kezdett.

Két-három hétig a cikk beküldése után minden este lázas izgatottsággal várta a fővárosból érkező újságokat. Az első, melynek keresztjétől mohó vágygylalépte, természetesen mindig az „Ebresztő” volt.

De hiába kutatta át naponként a terjedelmes lap hasábjait, publicista elmeszülettének csak nem tudott nyomára akadni.

Végre egy hónapi várakozás után, a szerkesztői üzenetek közt, egy közleményt vett észre, mely minden valószínűség szerint neki szólt.

A közleményben cikkéről a szerkesztőség elismerőleg szól, közlését azonban sajnós, nem ígérheti meg, mert lapjának tendenciájával nagyon is kirívó ellentétben van.

Hasonló sorsban részesült a terjedelmes cikk-sorozat is, melyet falusi magányában irt meg. Három lapnak is beküldte, de napvilágot egyikben sem látott. Döbröközy Bálint nyugtalanodni kezdett.

— Isten verte sok firkászai — zúgolódott magában — hát minden áron utját akarják állani a legüdvösebb reformeszmék szabad nyilatkozatának?

Egyszer csak egy cikket akadt meg a szeme egy szépirodalmi és ismeretterjesztő hetilapban — mert még ilyet is járattott — melyben elégiai hangon panaszkodik egy elkeseredett író álnév alatt, mennyire elharapódzott a pajtáskodás az irodalom minden ágában s hogy személyes összeköttetések nélkül a legtehetségesebb író sem érvényesítheti magát.

Különösen szánalomra méltó sorsuk van a vidéken tartózkodó íróknak, kiknek legnagyobb része valósággal elvérzik a pajtáskodó fővárosi irodalom tördőfészei alatt.

A cikk elolvasása után egyszerre tisztán állott Döbröközy Bálint előtt, hogy lakását Budapestre kell áttenni s valamely hírlap munkatársává szegődve, szilárd összeköttetésbe lépnie az irodalmi körökkel.

Házat, földjeit s szőlőit egy megbízható ispán gondjaira bízva, csakhamar elindult vágyainak Mekkájára felé. Néhány heti házalás és barátkozás után, mely idő

alatt tárcája a zurnalisztika ötöd-hatod rangu csillagainak gyakori megvendégelése által észrevehetően meglapult, végre sikerült neki egy nagyon elterjedtnek hirdetett napilap szerkesztőségébe munkatársnak bejutni.

Egyelőre nem volt egyéb dolga, mint a német és francia lapok nevezetesebb közleményeinek reprodukálása, mi nemes ambíciójának s magas képzettségének nem volt éppen a legmegfelelőbb foglalkozás.

Nem is állhatta meg, hogy a reprodukált cikkekhez, ahol csak lehetett, saját észrevételeit ne fűggeszse; — csakhogy Istenverte rovatvezetője — kézírataiból mindig azt a passzust huzta át, hol legeredetibb eszméi voltak kifejezve.

Ez annál inkább sértette nemes önértzetét s égetőbb hazafüni fájdalmat ébresztett keblében, mennél inkább meg volt róla győződve, hogy eszméinek elterjedése és megvalósítása a leghathatósabb orvosszerű szolgálta a beteg társadalomnak.

De hát ő mindörökké csak mások gondolatán kérődzék? — Isten verte megalázó állapot! — Nem, ezt nem tűrheti el sokáig!

Mindennemű fogásokkal törekedett egy-egy önálló cikket a lap valamelyik rovatába becsempészni, de hiába, — sehogy sem sikerült.

Végre kínálkozott alkalom ily titkos becsempészésre. Egy rovatvezető megbetegedvén, a szerkesztőségnek egyik olyan tagja helyettesítette őt, ki Döbröközyvel a legbizalmasabb barátságban volt.

Ez részint kényelemből, hogy magának ne kelljen a rovatot betölteni, részint Döbröközy iránt szivességből egy terjedelmes könyvbírálatot vett fel tőle a lapba, — s a sokáig mellőzött író végre önelégülten olvashatta reggelije mellett a művet, melyben szent meggyőződésnek adott határozott kifejezést.

Mily nyomós okokkal, mily hatalmas ékes szóvalással ítélte el az irányt, mely a megbírált műben rejtett mérgővel a társadalmat megmetélyezte.

az egyének is, kik talán az eféle munkák megteremtésére leghivatottabbak s tehetségük is volna hozzá; de nem adják rá fejüket azért, mert azok — ha külön nem honoráltatnak — nem igen hozzák be a fáradságot. Mihelyt a több eredménnyel kecsegtető versenyter megnyílik, — a nép lelkét legnagyobb közvetlenséggel ismerő lelkészek, tanítók, jegyzők sorából bizonyára nem egy hivatott toll fog felszínre jutni.

És akkor a ponyvairodalom is csakhamar fölemelkedik rendeltetése színvonalára s olyan termékeket fog produkálni, amik a régóta óhajtott mértékben hódítanak a nép rétegeiben.

#### A zalaegerszegi ügyvédi kamara közgyűlése.

A zalaegerszegi ügyvédi kamara évi rendes közgyűlését Szigethy Antal kamarai elnök elnöklése alatt február hó 23-án tartotta Z.-Egerszegen, mint a kamara székhelyén, az ügyvédi kamara hivatalos helyiségében.

Elnök a meglelteteket üdvözölve, a közgyűlést megnyitotta és határozatképesnek nyilvánította s felkérte a közgyűlést, hogy a jegyzőkönyv hitelesítésére három rendes és két pótagot válasszon. A közgyűlés a jegyzőkönyv hitelesítésére dr. Hajós Ignácot, dr. Jámbor Mártont és dr. Grünvald Samut rendes, Boschán Gyulát és dr. Obersohn Mórt pótagoknak megválasztotta.

Felolvastatták az 1894. évi február hó 10-én tartott évi rendes közgyűlésről felvett jegyzőkönyvet, amelynek egyes pontjaira vonatkozólag a kamara elnöke előadja, hogy a m. kir. igazságügyminiszternek 38.317/1893. sz. leirata a kaposvári kir. törvényszék területén működő kamarai tagokkal közöltetett; a kamarai tagilletmény követelések behajtása érdekében a választmány hatalmi körehez képest eljárás a fegyelmi eljárást igénybe venni; az ügyvédjelöltek lajstromában bejegyezve volt, azonban a joggyakorlatot tényleg nem folytatott, vagy a kamara területéről eltávozott ügyvédjelölteket az ügyvédjelöltek lajstromából hivatalból kitorította és a budapesti ügyvédi kamarának azon értesítése következtében, hogy az 1896. évi országos kiállításban a magyar ügyvédi kar részét veendő, a kiállítási költségek fődözéséhez az 1894. évi részletre 200 forintot a kamara pénztárából a budapesti ügyvédi kamara részére kiutalt s ezen összeg ki is fizetett. A közgyűlés az elnöki előterjesztést tudomásul vette.

Olvasatták az 1894. évi kamarai pénztárnoki és kamarai titkári számadásokra vonatkozó számvizsgáló bizottsági jelentés és a kamara választmányának ugyan ezen tárgyra vonatkozó indítványa. Az 1894. évi február 10-én tartott közgyűlés határozata szerint 1893. december 31-én bírságpénz volt készpénzben 2.103 frt 79 kr., ennek kamata 1894. évre 99 frt 18 kr., 1894-ben befolyt bírságpénzben 135 frt s így 1894. december 31-én volt bírságpénz készpénzben összesen 2.337 frt 97 kr., amelyhez a még kint levő 1.035 frt követelést hozzáadva, az 1895. évre áthozott bírságvagyont tesz összesen 3.372 frt 97 krt. A kamara pénztárnoka a 2.337 frt 97 krról szóló takarékpénztári könyvet felmutatta, s a bírságpénzekre vonatkozó számadásának jóváhagyása mellett részére a felmentvény megadatott.

Egyéb kamarai vagyon következőkben állapított meg: 1893. évi december 31-én tagilletmény követelés volt 1.938 frt 08 kr., erre az 1894. évben befolyt 881 frt 05 kr., s így a régi tagilletmény követelésből hátralékban maradt 1.057 frt 03 kr., míg az 1894. évi tagsági követelésekből a hátralék 1.206 forint 44 kr., vagyis az összes tagsági hátralék 2.263 frt 47 krt tesz ki, amelyből leszámítva a kitorított tagok elleni tagilletmény követelésből törölni rendelt 283 frtot, az 1895. évre átvendő tagilletmény követelés 1.980 frt 47 krt tesz, amelyből 97 frt a kitorított, míg 1.883 frt 47 kr. a bejegyezve levő tagokat terheli. Az 1894. évi kamarai összes bevétel

Valódi megváltó ténynek volt tekinthető felszólalása a veszedelmes tendenciájú könyv ellen, mert, amint nem rég az a lap is hirdette, melynek ő munkatársa volt, a mű néhány hét alatt oly nem várt keletnek örvendett, hogy szerzője legközelebb új kiadásban szándékozott kiadni.

E veszedelemtől most már — bizton remélte — megmentette bírálata a társadalmat s a hazát.

Emelt lövel, vígan fűtyörészve nyitott be a szerkesztőségbe.

Még az első szobán sem haladt keresztül, midőn fülét egyszerre heves sóvárlás ütötte meg, mely a szomszéd szobából hangzott feléje.

A feleselő hangok közül tisztán megkülönböztethette a feleselő szerkesztőt, mely hatalmasan megreszkettette a szoba levegőjét s csak elvétve engedett néhány pillanatot egy halk, reszketeg hangnak, melyben Döbröközy azon barátjának hangját ismerte fel, kinek jóvoltából bírálata a lapban megjelent.

— De kérem — hallatszott éppen a reszketeg hang, midőn Döbröközy odáig ért a szobában, hogy a beszélgetők szavait megértette, — ily alapos, ily igazságos bírálát.

— Vigye az ördög az aposságát, — vágott közbe a szerkesztő, — hát nem tudja, hogy a ledorongolt könyv részvénytársaságunk kiadása? Alig tudott eddig ötvenhatvan példányon túl adni, akár hogy hirdettük, hogy a mű rendkívüli keletnek örvend — s most ily ostoba cikkel még inkább megapasszuk kelendőségét? Ugy látszik, nagyon tolatkodó, izgága ember az a Döbröközy, mindenbe beleüti az orrát, legjobban lesz minél előbb ajtót mutatni ő kelmének.

Nagyreményű publicistának úgy érezte magát, mintha letorrázták volna.

Hát így méltányolják az önzetlen, közhasznú munkásságot? Egy nyereszkes részvénytársaság érdekeitől

2.639 frt 20 kr., az összes kiadás 2.606 frt 89 kr. volt s így a pénztármaradvány az 1894. év december 31-én 32 frt 31 kr., melyhez hozzávéve az 1.980 frt 47 kr. követelést és 40 frt irnoki előlegviszátérítést, a kamara vagyon 1894. december 31-én 2.052 frt 78 krtban állapított meg. S ehhez képest a pénztárnok számadása jóváhagyott s neki a felmentvény megadatott.

A kamarai titkárnak az 1894. évi irodai kiadásokról vezetett számadása 69 frt 70 kr. bevétellel, 98 frt 63 kr. kiadással megállapítottán, a számadás jóváhagyott, számadónak a felmentvény megadatott s a 28 frt 93 kr. több kiadás részére a pénztárból kiutaltatik.

Olvasatták a választmányok az 1895. évi költségvetésre vonatkozó indítványa, amelynek alapján az 1895. évi szükséglet, bele számítva a megelőző évekről hátralékban levő és 979 frt 83<sup>2</sup>/<sub>3</sub> krt tevő tiszteletdíj követelést, 3545 frt 33<sup>2</sup>/<sub>3</sub> krtban állapított meg, amelyre fedezetül szolgál: a) a 32 frt 31 kr. készpénzmaradvány, b) a 40 frt előleg visszátérítés, c) az 1.980 frt 47 krtban megállapított tagsági díjhátralék követelésből az 1895-ik év folyamán valószínűleg be nem hajtható 494 frt 75 kr. levonása után fennmaradó 1.485 frt 72 kr., vagyis az összes fődözet 1.558 frt 03 krt tesz ki, amit a 3.545 frt 33<sup>2</sup>/<sub>3</sub> kr. szükségletből levonván, az 1895. évben kiveendő tagilletménytel fedezendő 1.987 frt 30<sup>2</sup>/<sub>3</sub> kr., minél fogva — átlag 170 kamarai tagot számítva — az 1895. évre a tagilletmény fejenként 15 forintban állapított meg, melynek fele a közgyűlés napjától számítandó 30 nap alatt, a másik fele pedig 1895. évi július hó 1-ig Zala-Egerszegen a kamara pénztárába minden további felszólítás nélkül befizetendő. Együttal utasított a választmány, hogy úgy a hátralék, valamint a jövőben esedékesse válandó tagilletmény és bírságpénz követelések behajtása érdekében a legszigoribban, szükség esetén a fegyelmi eljárásnak is alkalmazásával járjon el; a kamarai pénztárnok pedig utasított, hogy a fizetési határidők lejártával a késedelmes fizetők névjegyzékét a tartozások összegének kitüntetése mellett a választmányhoz haladéktalanul terjessze be.

Az ügyvédek és ügyvédjelöltek névsora felolvastván, tudomásul vétett.

A közgyűlés tárgysorozata kimerítetvén, elnök a közgyűlést bezárta.

#### A Zalamegyei központi takarékpénztár közgyűlése.

A zalamegyei központi takarékpénztár részvénytársaság évi rendes közgyűlését Háczy Kálmán elnök elnöklése alatt február 24-én tartotta a gazdasági egyesület tanácstermében.

Háczy Kálmán, a részvénytársaság elnöke, üdvözölve a megjelent részvényeseket, tudatja, hogy 86 részvényes által 401 db. részvény letétbe helyeztetett; a közgyűlést az alapszabályok 25. §-a értelmében határozatképesnek nyilvánítja s felhívja a jelenlevőket, hogy az alapszabályok 27. §-ának megfelelőleg a közgyűlés vezetésére elnököt válasszanak. A közgyűlés vezetésére egyhangulag Háczy Kálmán kérést fel s a jegyzőkönyv hitelesítésére Rechnitz Samu és Udvardy Ignác választattak meg.

Az elnöki, igazgatósági és felügyelő bizottsági jelentéseket, valamint a zárszámadást és mérleget a közgyűlési meghívóval egyidejűleg a részvényesek nyomtatásban megkapván, a közgyűlés azokat felolvasottaknak tekintette; az igazgatósági jelentést tudomásul vette, a zárszámadást megvizsgálatnak kijelentette, a mérleget megállapította és egyhangulag elfogadta a mérleg szerint mutatózó 10.347 frt 12 kr. tiszta jövedelem felosztására nézve az alapszabályok 105. §-a alapján az igazgatóság által előterjesztett javaslatot, amely szerint a tiszta jövedelemből első sorban a 80.000 frt részvénytőke után eső 5%-os kamat vagyis 4.000 frt levonatik, a fennmaradó összegből 20% vagyis 1.269 frt 41 kr. a tartalékalapra, 15% vagyis 952 frt 06 kr. az elnökség, felügyelőbizottság és a kezelő tiszviselők jutalmadjaira fordítatik, az ezután fennmaradó tiszta jövedelemből a) a részvényeseknek az 5%-os kamaton felül részvényenként 2 frt, azaz 1.600 frt, b) a

tegye függővé legszentebb meggyőződését, — előírassa magának, mit helyeseln, mit kárhoztasson?!

Azonnal elhagyta a szerkesztőséget s még az nap bejelentette lemondását.

Hála Isten, vannak még független lapok, melyek nem alacsonyítják le magokat semmiféle párt vagy társaság szolgáivá; nem lehet, hogy tárt karokkal ne fogadjanak egy lelkiismeretes, csak meggyőződését követő publicistát, kinek legtöbb törekvése a hazának üdvös szolgálatakat tenni tollával.

Szorgos utánjárásal végre sikerült is neki főmunkatársává lenni egy olyan újságnak, mely teljes függetlenségét naponként arasznyi betűkkel hirdette a falragaszokon.

Néhány hétig meg is volt elégedve állásával.

A többször visszautasított nemzetgazdasági cikkek megjelent s nemsokára rá a hosszabb cikk-sorozat is, s boldog publicistának agyában csak úgy kergették egymást az eszmék, úgy hogy naponként is képes lett volna a lapot egy-egy vezércikkkel gazdagítani, ha arra a jogra mások is nem szereztek volna maguknak igényt.

A szerkesztő s munkatársai szerették s becsülték őt, főképp a segédszerkesztő mutatott iránta őszinte ragaszkodást.

Egy este az alsó papság érdekében egy lelkes közleményt írt, melyben a fópapságot nem a legkiméletesebb elbánásban részesítette.

Megvolt elégedve munkájával, jóízűen megvacsorált utána. Mikor később megint benyitott a szerkesztőségbe, a segédszerkesztő félrehívta.

— Ne haragudjál — mondá zavartan köhécselve, — azt a cikket — tudod, hol a papokról írsz — nem vehetem fel a lapba.

— Miért nem? — kérdé Döbröközy megütöközve.

— Hát csak — tudod — a főszerkesztő feleségének nagybátyja püspök. — No hisz érted, eddig is sokat tett értök — meg aztán halála után.

tartalékalap 20%-os dotációjának 3.000 forintra való kiegészítésére 1.730 frt 58 kr., c) a felügyelőbizottság jutalmadjának kiegészítésére 9 frt 59 kr., d) a könyvelő jutalmadjára 20 frt, e) az igazgatósági tagok létszámát az elnök és vezérigazgatóval együtt 24 tagról 18 tagra leszállította, mely módosítás a jelenlegi igazgatóság mandátumának lejártával lép életbe; b) a 36. § azon intézkedését, mely szerint ha az igazgatóság valamely tagja időközben kilép, vagy meghal, állása a legközelebb tartandó rendes közgyűlésen rendes választás útján töltendő be — hatályon kívül helyezte, illetve törölte, meghagyva ugyanezen szakasz azon intézkedését, hogy ha az év folyamán alatt az igazgatósági tagok 1/3-a kilépne, a pótválasztások eszközölésére azonnal rendkívüli közgyűlés hívandó egybe; c) a 105. § azon intézkedése, mely szerint a tiszta jövedelemből a részvénytőke után számítandó 5%-os kamat levonásával fennmaradó összegből mindekelelt 35% vonandó le és pedig 20% a tartalékalapra, 15% pedig az elnökség, felügyelőbizottság és a tiszviselők jutalmadjaira — érvényben hagyatott s folytatólóg új intézkedésképen felvettetett, hogy ezen összegek levonása után fennmaradó tiszta nyeresémből az évenként a tartalékalapra eső 20% háromezer forintra egészítendő ki mindaddig, míg a tartaléktőke 20.000 forintra nő; végül Gráner Béla igazgatósági tag írásban beadott indítványára a 29. §. olyképp módosított, hogy minden indítvány a rendes közgyűlés előtt 3. nappal az igazgatóságnak írásban benyújtandó, továbbá a 90. §. e) pontját, mely körülírja, hogy a társaság minő feltételek mellett ad kölcsönt folyószámlára, a közgyűlés kibővítette azzal, hogy „folyószámlára kölcsönt ad még jelzálogilag lekötött ingatlanokra is.”

A közgyűlés úgy az igazgatóságnak, valamint a felügyelő bizottságnak — ügybuzgó és sikeres munkásságuk elismerése mellett — az 1894. évi működésüket illetőleg a felmentvényt megadta.

Tárgyalás alá vétetett az alapszabályok egyes szakaszainak módosítása. Az igazgatóság javaslatához képest a közgyűlés az alapszabályok 35., 36. és 105. §-ait módosította olyképp, hogy a) az igazgatósági tagok létszámát az elnök és vezérigazgatóval együtt 24 tagról 18 tagra leszállította, mely módosítás a jelenlegi igazgatóság mandátumának lejártával lép életbe; b) a 36. § azon intézkedését, mely szerint ha az igazgatóság valamely tagja időközben kilép, vagy meghal, állása a legközelebb tartandó rendes közgyűlésen rendes választás útján töltendő be — hatályon kívül helyezte, illetve törölte, meghagyva ugyanezen szakasz azon intézkedését, hogy ha az év folyamán alatt az igazgatósági tagok 1/3-a kilépne, a pótválasztások eszközölésére azonnal rendkívüli közgyűlés hívandó egybe; c) a 105. § azon intézkedése, mely szerint a tiszta jövedelemből a részvénytőke után számítandó 5%-os kamat levonásával fennmaradó összegből mindekelelt 35% vonandó le és pedig 20% a tartalékalapra, 15% pedig az elnökség, felügyelőbizottság és a tiszviselők jutalmadjaira — érvényben hagyatott s folytatólóg új intézkedésképen felvettetett, hogy ezen összegek levonása után fennmaradó tiszta nyeresémből az évenként a tartalékalapra eső 20% háromezer forintra egészítendő ki mindaddig, míg a tartaléktőke 20.000 forintra nő; végül Gráner Béla igazgatósági tag írásban beadott indítványára a 29. §. olyképp módosított, hogy minden indítvány a rendes közgyűlés előtt 3. nappal az igazgatóságnak írásban benyújtandó, továbbá a 90. §. e) pontját, mely körülírja, hogy a társaság minő feltételek mellett ad kölcsönt folyószámlára, a közgyűlés kibővítette azzal, hogy „folyószámlára kölcsönt ad még jelzálogilag lekötött ingatlanokra is.”

A közgyűlés az igazgatóság javaslatára elhatározta, hogy jövőre a felügyelő bizottság alapszabályszerű jutalmadját a tiszta jövedelemből évenként fejenként 60 forintra egészíti ki mindaddig, míg az alapszabályszerű fejenkénti jutalmadj ezen összeget el nem éri; egyúttal az igazgatóság azon intézkedését, amely szerint Csillag Aladárnak, az intézet könyvelő szakmunkásának, az 1894. évi március 1-től kezdve havi 15 frt jutalmadj előlegezett, jóváhagyólóg tudomásul vette és tekintettel arra, miszerint nevezett könyvelő gyakornok kezdettől fogva elismerésre méltó ügybuzgóságot és kitaró szorgalmat tanusított, az igazgatóság javaslatához képest részére f. 1895. évi január hó 1-től folyólóg havi 30 frt fizetést állapított meg s egyúttal elhatározta, hogy az intézeti szolgá számára tűzita járandóság címen évenként két részletben 20 frt fizetessék.

Három igazgatósági tagsági állásnak megtérésére az igazgatóság részéről bejelentetvén, a közgyűlés azt tudomásul vette, egyúttal — tekintettel az alapszabályok 36. §-ának ez üléseben történt módosítására — a megüresedett állásokat ezuttal nem tölti be.

Az igazgatóságnak azon indítványát, amely szerint a részvénytársaság könyvelőjével és lehetőleg pénztárnokával is lépjen be a magántiszviselők országos nyugdíj egyesületébe és könyvelőjének 1.000 frt, pénztárnokának pedig 600 frt évi nyugdíj-idényt biztosítson munkaképességük esetére, mindazonáltal olyképpen, hogy a nyugdíjgyesületnek fizetendő járandóságok telerése a nyugdíjbiztosított könyvelő, illetve pénztárnok fizetéséből legyen fedezendő — a közgyűlés elfogadta akképp, hogy a biztosítás 1896. évi január 1-jével kezdődjék.

A közgyűlés utolsó tárgyát a 800 részvénynek

— Isten verte érdekei; — dörmögött publicistánk, azután törekedett a kellemetlen dologt fejből kiüzni.

Egy kis idő múlva a főszerkesztő tett kitogást egy cikke ellen, mely bizonyos vállalat ingatag voltára figyelmeztette a közönséget.

— Nem engedhetem — mondá hevesen, — hogy e vállalat hitelét aláássák, míg részvényeimen túl nem adtam.

Ez időtől fogva minduntalan visszautasították egyik másik dolgozatát, vagy a legfontosabb részeket kihúzták belőle, — egyszer ilyen, másszor amolyan tekintetek kívánták a mellőzést vagy kiigazítást — úgy hogy türelméből végre teljesen kifogyott s azt a szerkesztőséget is otthagya.

Nem is lehet az ember független, önálló publicista, hacsak magának nincs lapja.

Fel is csapott csakhamar lapulajdonosnak és főszerkesztőnek. Most már zavartalan boldogságot élvezett Döbröközy Bálint, irhatott, amit akart — csak oly rengeteg pénzt ne nyelt volna el vállalata.

Birtokára egyre-másra fel kellett venni a kölcsönöket, hogy a lap kiadásait fedezhesse.

No de az első év letelével szépen megszaporodtak előfizetői. Ha nagyobb hasznót nem hajtott is még lapja, a költségeket legalább fedezte, sőt adósságainak törlesztésére is juttatott egy keveset.

Különösen a középiskolai tanárok körében tett lapja nagy hódításokat, mert a főszerkesztő úr, bár deakkori emlékei nem a legrokonszenvesebb színben idézték fel képzeletében egykori tanárait, sokkal elfogulatlanabb és igazságosabb volt, semhogy a fizetes javítás kérdésében meleg szószólója ne lett volna a társadalom e mostoha gyermekeinek.

Midőn azonban a vidéki tanároknak egy tekintélyes része a fizetésjavítással nem lévén megelégedve, gyermekes duzzogással kijelentette, hogy minden tudományos társulattól s egyesülettől ki fog lépni, épen elfogulatlan-

400 ra leszállítása iránt tett indítvány képezte. A közgyűlés az indítványt azzal a módosítással fogadta el, hogy 400 koronás névértékű egész és 200 koronás névértékű félrészvények legyenek; a félrészvények tulajdonosai a közgyűléseken csak tanácskozási joggal birjanak; két félrészvény tulajdonosának az igazgatóság ezek helyett egy egész részvényt ad ki. Együttal megbizta a közgyűlés az igazgatóságot, hogy mihelyt időszerűnek fogja találni, ezen határozatának megfelelőleg az összevonás keresztülvitelét eszközölje.

Végül a közgyűlés köszönetét fejez ki a megyei gazdasági egyesületnek, hogy helyiségét a közgyűlés megtartására átengedni szives volt, előnk a közgyűlést bezárta.

## Helyi, megyei és vegyes hírek.

**Nagy-Kanizsa város képviselőtestülete** február hó 20-án tartott ülésén a városi szépművészeti egyesület választmányába 4 tagot választottak; ellogadták változatlanul a városi tisztai, segéd-, kezelő- és szolgásműhelyet nyugdíjintézményének betervezett alapszabályrendeletét; ellenben elvetették azon javaslatot, hogy Lárának pusztá Kis-Kanizsához hasonlólag Nagy Kanizsával egyesítsék; végül a közgyűlés intézkedett a mezőrendőri törvény végrehajtása tárgyában, amennyiben 11 mezői rendőri állást szerveztek 120—120 forint évi fizetéssel.

**Hymen.** *Schubert Ferenc* m. kir. nyug. honvédszázados február 25-én esküdt örök hűséget N.-Kanizsán *Tuboly Aranka* kisasszonynak, *Tuboly Viktor* n. kanizsai ügyvéd kedves leányának.

**Egy megyei pénztérzet 25 éves jubiliuma.** A keszthelyi takarékpénztár részvénytársaság febr. hó 23-án ülte meg alakulásának 25 éves évfordulóját. S amely szorgalmas és hasznos munkában töltötte el ez intézet a lefolyt negyedszázadot, oly szép ünnepet ült most s vele Keszthely város és vidékének közönsége, melynek köréből kispusztította ezen intézet az *uzsorát*. De nemzetgazdasági missiót is teljesített Keszthelyen és vidékén, mert az ingatlanok adásvevését megkönnyítette, az értékek emelkedést előmozdította, a kényszer eladásokat sokszor megszüntette. A lefolyt 25 év alatt több mint 20,000 koronát adományozott jótékonycélokra. Érdekes tudni ez intézetről, hogy alakulása évében, 1870-ben az évi összes forgalma 306,487 frt 85 kr. volt, most 1894. évben pedig 6,541,393 frt 93 kr. Az 1870. évi mérleg 1560 frt 43 kr. tiszta nyeresémet mutatott fel, az 1894. évi mérleg 13,976 frt 50 kr. tiszta nyereséggel zárott le a míg 1870. évben 4 frt osztalék jutott egy részvényre, 1894-ben már 20 frt. Az is érdekes, hogy a keszthelyi takarékpénztár 1870-ben 12,000 frt befizetett részvény-tőkével kezdte az üzletet, ma a részvénytőke 45,000 frt, a tartalékalap 52,850 frt, a nyugdíjalap 7162 frt, a különleges tartalékalap 19,306 frt, tehát vagyona 124,318 frt-ra rug. — Ez intézet körülmények, szakképzett, humanus igazgatója kezdettől fogva *Beck Sándor*, ki önerzettel elmondhatja, hogy híven és igazán sáfárkodott. Ezért részéről is oly meleg és őszinte óvációban, amely ritkán nyilatkozik. A takarékpénztár igazgatósága *Beck Sándor* igazgató arcképeit olajba festette, melyet február 23-án lepleztek le ünnepélyesen, — nevére 2000 koronás jótékony alapítványt tett, — és tiszteletére február 23-án 150 terítékű pompás bankettet adott, melyre hivatalosok voltak a hatóságok, testületek stb. stb.; — a nagy kanizsai kir. törvényszékét *Bogyay főügyész* és *Kováts* bíró képviselte, jelen voltak még *Paxy ny. altábornagy*, *br. Norman őrnagy* a honvéd tisztekkel, *dr. Csanády G.* igazgató a gazdasági tan. tanáraival; *dr. Burány G.* igazgató a főgymn. tanárakkal, *Götz jbró* a jbrósági tisztselősökkel stb. stb. Keszthely és vidéke intelligens osztálya majdnem teljes számmal. Az első felkötött *Beck Sándor* mondotta a királyra. Utána *Bogyay Máté Beck S t* tette; *Beck Sándor* *Vaszary Kolos* herceggel, a város szülöttét köszöntötte fel, mely után felolvasták azt az üdvözlő táviratot, melyet ez alkalomból a herceggel küldött a jubilaris intézetnek. *Beck S. Festetics T. grófot*, *Hoffmann Samu* a takarékpénztár

sága s igazságszeretete folytán nem állhatta meg, hogy heves cikkben meg ne leckéztesse duzzogó pártfogóit. — Az Istenért — mondá a felelős szerkesztője, — midőn a cikket kéziratban elolvasta, — csak nem akarja főszerkesztő ur előfizetőinknek egy épen nem megvetendő részét lapunktól elriasztani!

— Bizza azt csak rám, — felelé a főszerkesztő büszkén, — nem azért alapítottam lapot, hogy meggyőződésemet mindenféle mellékleteknek alárendeljem.

A cikk megjelent, s a legközelebbi évnegyedkor a lap előfizetőinek száma csakugyan megcsappant néhány százzal. De *Döbröközy Bálint* nem hagyta magát elveitől eltávozítani.

Többek közt az is elvei közé tartozott, hogy tisztán szent meggyőződése s az igazság hatalma által akart hódítani; azért megvetett minden reklámot s holmi pikáns szenzációs közleményeknek nem engedett helyet lapjában. Émiatt a lap mindinkább az unalmasság hírébe került, mi természetesen szintén nem igen szolgált előfizetői számának gyarapítására, egyes példányokban pedig épen nem örvendett a lap kelendőségnek.

Néhány száz előfizető azonban állhatatosan megmaradt a lap mellett, azért lap tulajdonos publicisták szivesen hozott áldozatot, amennyit csak elbírt; mert hisz egyedüli célja az volt, hogy a közjó előmozdításán munkáljon.

S volt is a lapnak hatása a közönségre, jelöl annak, hogy kevés előfizetői mellett is sokan olvasták. Erről több ízben volt alkalma a lap tulajdonosnak meggyőződnie; abbalkai alatt ugyanis nem egyszer hangzottak „Abzug“ kiáltások, sőt egy alkalommal néhány ablaka is megszínlette a zajos tüntetést.

Ezalatt *Döbröközy* birtokán mindinkább szaporodtak és súlyosbodtak a terhek — s végre már nem akadt hitelező, ki rája kölcsönt adott volna.

Mit volt mi tennie? — el kellett adni jószágát. Szencsére akadt is vevője, ki készpénzzel fizetett.

jelenlévő vendégeit, *dr. Burány G.* és *dr. Csanády G. Beck Sándort*, *dr. Kováts* törv. sz. bíró *Keszthely* felvirágzásáért irtott pohárt. Ezután se vége, se hossza nem volt a felköszöntőknek, a pezsgő szakadatlanul durrogott, a jó kedv tetőpontra hágott. — A bankettből, mely d. u. 1 órákor kezdődött, csak 6 óra felé kezdettek széledezni, de igen sokan 10—11 órákor tértek haza.

**Halálozás.** *Fűzmyer Lajos* m. kir. mérnök a zala-vármegyei építészeti hivatalnál, február hó 26-án életének 36., boldog házasságának 6. évében Budapesten, hosszas szenvedés után elhunyt. Február hó 28-án délután 4 órákor kísérték ki örök nyugalmi helyére. Béke poraira!

**Huszonöt éves jubileumi ünnepély.** A keszthelyi járás jegyző egylete *Milkovich Géza* zala-szántói körjegyző 25 éves jegyzői működésének évfordulóját 1895. évi március hó 14-én Zala-Szántón megünnepeli. Az ünnepély programja: 1. Március 14-én d. e. 10 órákor ünnepi szent mise a zala-szántói róm. kath. plébánia templomban. 2. Ünnepi beszéd: tartja *Sarkady Károly*. 3. A jegyzői körhöz tartozó közsegek képviselő testületeinek tisztelgése. 4. Az országos, megyei és járási jegyző egyleteknek küldötték utjánai tisztelgése.

**Sümeghi vörös kereszt egylet** csekély számú tagok részvétele mellett tartotta közgyűlést *Darnay Kájetonné* elnök távollétében *Bánfi Alajos* társelnök elnöklété alatt. Elnök üdvözlővén a megjelent tagokat, indítványára jegyzőkönyvileg fejezte ki részvétét egyik legbuzgóbb tagjának, *Éitner Sándornak* gyászos elhunytá felett; továbbá elhatározta, hogy *Székely Gusztávnak*, a négyesület buzgó elnökének s a vörös kereszt egylet tevékeny tagjának a férje elhunytával ért csapás alkalmából részvét iratban fejezi ki fájdalomát. Ezután felolvastattak és tudomásul vették a központból leérkezett iratok; majd előterjesztették az 1894. évi vagyoni kimutatás, amely szerint a múlt 1894. évi bevétel 490 frt 26 kr., a kiadás pedig 34 frt 40 kr., volt, a választmány által kezelt vagyon 919 frt 93 kr. s ebből a kiadás 21 frt volt s így az egyesület összes vagyona 1,354 frt 49 kr. A betervezett számadás a számvizsgáló bizottság javaslatához képest helyesleg tudomásul vétetett és *Talabér Károlyné* pénztárnoknak a felmértvény megadott.

**Gyászír.** Vettük a következő gyászjelentést: *Özvegy Genesy Ödön* született miske-monostói *Thassy Mariska*, a maga és nagy kiterjedési rokonsága nevében, fájó szívvel jelenti szeretett férjének érmihályfai illosvai és genesi *Genesy Ödön*nek folyó hó 25-én este 11 órákor életének 29 ik, boldog házasságának 4 ik évében, hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei f. hó 27-én d. u. 3 órákor tognak az andráshidai sírkertben a reformált vallás szertartásai szerint örök nyugalomra helyeztetni. Kelt *Andráshidán*, 1895. évi február hó 26-án. Áldás és béke lebegjen porai fölött!

**Véglegesítés.** A m. kir. pénzügyminiszter *Szakács Lajos* zala-egerszegi ideiglenes minőségű pénzügyi fogalmazót jelen állásában végleg megerősítette.

**A zala-egerszegi kereskedő ifjak egylete** február hó 23-án tartotta meg az „Arany Bárány“ vendéglő díszteremben telt táncmulatságát, „Parasztlakodalmi estély“ címén. A közönség, mint mindig, ez uttal is különös érdeklődést tanusított ezen tevékeny egyesület táncmulatsága iránt, amely úgy anyagilag, mint erkölcsileg sikerülte mondható. Már 9 óra előtt szép számú közönséggel telt meg a nagy terem. A jelmezsek, kik egy külön helyiségben gyülekeztek, 1/2 10-kor vonultak a terembe. A cifra ruhás parasztneműekből, leányokból és legényekből álló csoport, élükön a négy táncoló tóttal, jó benyomást gyakorolt a közönségre és bár az estély tulajdonképeni programját, a lakodalmazást, hiányosan láttuk feltüntetve, az öregbíró és a falu jegyzője előtt történt egybekelésért és a házi béke megzavarásáért fizetett díjak, a közönség körében kedélyes hangulatot keltettek. Az egybekelt párok nem sokáig állhattak ellen *Horváth Józsi* hegedűjének, csakhamar belemélyedtek a csárdásba. A fiatal menyecskék ugyancsak félték választottjuk oldalát mellől a kőterbe jutni, honnan azonban őket udvarias parasztlányok 10 kért kiváltották. Sajnos, nem vagyok oly helyzetben, hogy a

Adósságait aztán becsületesen kifizette, senkinek sem maradt adós egy fillérral sem; de magának nem maradt semmi az egész vételárból.

Most már a lapra is ki volt mondva a halálos ítélet.

Szegény publicistánk vérző szívvel írta meg bucsuzató cikkét az utolsó számban, aztán mély gondolatokba merülve meghányta-vetette magában, mihez fogjon már most, hogy éhen ne haljon.

Isten verte nyomorult állapota! Úgy beleléte magát a zsurnalisztikai és publicisztikai munkásságába, hogy más életpályára teljesen képtelennek érezte magát.

Néhány hónapi nyomorgás után nagy nehezen rászánta magát, hogy megint valamely szerkesztőségbe lép be munkatárának, habár jól tudta, hogy újra súlyos békótkba fogják verni meggyőződését.

Egy ideig csakugyan nehéz küzdelmeket vívott lelkiismeretével, midőn meggyőződését különféle tekinteteknél fogva nem egyszer meg kellett tagadnia. Lassan kész azonban beletörődött a szomorú kényszerűségbe, hisz félig meddig már meg is szokta volt, mielőtt mint lap tulajdonos lépett fel; — no meg az öngyilkosság határozottan ellenkezett elveivel, ha pedig meggyőződéséért éhen hal, — tagadhatatlanul az öngyilkosság bűnébe esik.

Néhány év mulva a legtekintélyesebb publicisták egyikévé nőtte ki magát *Döbröközy Bálint*, s jelenleg ismét lap tulajdonos főszerkesztő.

Lapja sok ezer példányban kerül ki naponként a sajtó alól, minden utcasark és hirdetési oszlop tanubizonyoságot tesz rendkívüli elterjedtségéről s boldog publicistánk most már teljesen függetlenül követheti — igaz, hogy sokban megváltozott — elveit, melyek között az első: az érdek minden előtt!

jelenlévő hölgyek névsorát közölhetném; azért szives elnézésüket kérem; azt azonban konstatalhatom, hogy az első négyest 86 pár táncolta. — A társaság csak a reggeli órákban oszlott szét, ismét csak azon meggyőződéssel, hogy a kereskedő ifjak estélyein igen jól lehet mulatni. Nem hagyhatom említés nélkül, hogy a kereskedő osztály java része ismét távolmaradt; pedig éppen a kereskedő osztály volna hivatva az ilyen ifjusági egyesületeket támogatni, és míg más városokban a kereskedő ifjak éltető elemét a kereskedők képezik, addig nálunk ezen egyesületet teljes magára hagyják. S. S. A mulatságon felülizettek: *Dr. Czinder István*, *Rosenberg Henriette* 3—3 frtot, *Kohn S. (Bécs)* 2 frt 50 krt, *Berényi Béla*, *Bence György*, *Ruby L. (Bécs)*, *Schütz Sándor*, *Udvardy Ignác* 2—2 frtot, *Rechnitzer Salamon* 1 frt 50 kr., *Büchler Jakab*, *Deutsch Albert (Bpest)*, *Fürst Sándor*, *Grün Vilmos*, *dr. Grünvald Samu*, *Grünvald Mór*, *Heinrich Vilmos*, *Krosetz Gyula*, *Kunhegyi Miklós (Tapolca)*, *Löwenstein Jakab (R.-Hidvég)*, *Noszlopi Henrik (Bpest)*, *dr. Obersohn Mór*, *Rechnitz József*, *Kortman Mór*, *N. N. 1—1 frtot*, *Balogh Samu*, *Balogh Mór*, *Eisinger József*, *Fischer Gedeon (Zala-Tárnok)*, *Fischl Ödön*, *Grünvald Vilmos*, *Haas Miksa*, *Komin Sándor*, *Kosztolitz Mór*, *Pirity Gyula*, *özv. Rosenberger Sándorné*, *Shütz Samu*, *Sattler Ignác*, *Schwarz Mór (Ola)*, *Számek Adolf*, *Stern Lipót*, *Weiser Albertné* 50—50 kr., *Weiner Henrik* 30 kr., *Schwarz Zsigmond (Tapolca)* 20 kr. Végül a mulatság anyagi részét illetőleg a bevétel volt 238 frt 70 kr., kiadás 191 frt 03 kr. s így a tiszta jövedelem 47 frt 67 kr.

**Meghívó** a vendéglősök és szaktársaik által a városi szegényalap javára 1895. évi március hó 9-én a Zöldfa Szálloda emeleti helyiségében rendezendő zártkörű táncestélyre. A rendező bizottság. Elnök: *Grünvald Mór*. Alelnök: *Bajer Vince*. Pénztárnok: *Hajmásy István*. Ellenőr: *Zsilinszky Mihály*. Zenerendező: *Weber Károly*. Táncerező: *Elő Gábor*. Virágáros hölgyek: *Rosenkranz Erze k. a.*, *Lázár Ilon k. a.*, *Rosenkranz Irma k. a.*, *Horváth Mariska k. a.*, *Lacher Etele k. a.*, *Guth Róza k. a.* Rendezőség: *Hajmásy Imre*, *Horváth Gyula*, *Leitgeb Ferencz*, *Leitgeb György*, *Paál Ferencz*, *Szalay János*, *Takács Károly*, *Tóth Lajos*, *Fekete József Zalabér*, *Szivós Lajos Zala-Lövő*, *Paál József Bak*, *Heigl István Szombathely*, *Posch József Szombathely*, *Rieger Gyula*, *Kovács Károly*, *Kovács Ferenc Sümegeh*, *Weisz Mór*. Tiszteletbeli rendezőség: *Goldner Ödön*, *Kiss János*, *Óztreicher Samu*, *Schütz Frigyes*, *Záborszky Géza*, *Záborszky József*, *ifj. Friedrich Vilmos*, *Simitska János*, *Háry Antal*, *Hajgató József*, *Tikk László*, *Fábián Károly*, *Keresztury József*, *Antalik János*. Személyi jegy 1 frt, családijegy 2 frt. — Kezdetre 8 órákor. Felülizettek köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak.

**A nagy kanizsai izr. hitközség** február hó 24-én tartotta évi rendes közgyűlést *gelsei Gutmann Vilmos* kir. tanácsos, hitközségi elnök elnöklété alatt. Elnök a megjelenteket üdvözlővén s a közgyűlést határozatképesnek nyilvánítván, *Barta Lajos* hitközségi titkár felolvasta az 1894 ik évre szóló előjárósági jelentést, amely a lefolyt év összes eseményeit híven tünteti fel. A helyesséssel fogadott előjárósági jelentés, valamint az előterjesztett 1894. évi zárszámadások tudomásul vétetvén, az előjárósági javaslatához képest megállapított az 1895 évi költségvetés, amelynek teljes összege megközelíti az 50,000 forintot, amelyben az iskolai kiadások címén 22,124 frt 29 kr. van előirányozva. A számvizsgáló bizottság tagjaivá *Blaukenberg Vilmos*, *Fischer Sándor*, *Goldschmidt Dávid*, *Lówy Arnold* és *Szommer Náthán*, a kerületi képviselőségre pedig *Ebenspanger Lipót* keresk. tanácsos, *gelsei Gutmann Vilmos* kir. tanácsos, *Hirschel Ede* keresk. tanácsos, *dr. Neumann Ede* főrabbi, *Rapoch Gyula* és *Rotschild Samu* választattak.

**A zala-egerszegi ipartestület** évi rendes közgyűlést az elemi iskola földszinti helyiségében f. hó 3-án délután 1 1/2 órákor tartja a következő tárgysorozattal: A mult közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása; az elnökség évi jelentésének előterjesztése; az ipartestület 1895 ik évi költségvetésének megállapítása; az alapszabályok módosítása; az elnöknek, ipartestületi választmányának és ipartestületi ügyésznek választása; végül indítványok tárgyalása.

**Jótékonycélu táncmulatság Szent Gróthon.** Február 23-án Szent-Gróthon a „Korona“ vendéglő nagyerében a serum beszerzési költségeinek fedeztetése céljából zártkörű táncmulatságot, úgynevezett „Serumbált“ rendeztek, mely siker tekintetében a legvérmesebb reményeket is felülmulat, ami a város nemes szívű polgárainak volt köszönhető, akik ha jótékonyaságról volt szó, mindig elősők voltak és áldozatkészségüket most sem tagadták meg: *Elismerés* illeti a rendezőseget úgybuzgó tárdózásáért, valamint a teremnek izlésés felidzítéséért. A mulatságon jelen voltak: *özv. Berger Jánosné*, *Berényi Jenőné*, *Braun Oszkárné (Tölcvány)*, *özv. Baksáné s nővére (Karakó)*, *Berkovits Albertné*, *özv. Bolmer Istvánné (Karmacs)*, *Deák Józsefné*, *dr. Erdős Adolfné*, *Glazer Józsefné*, *Glazer Gyulané*, *Fülöp Kálmánné (Dabrony)*, *Holy Józsefné*, *Horváth Józsefné*, *Krenn Rezsóné*, *Kozenczki Miklósné*, *Kis Józsefné (Türje)*, *Kublin Jánosné*, *Kohári Józsefné*, *Losonczy Árpádné*, *dr. Mehr Mórné*, *dr. Misner Antalné*, *Morgenstern Ignácné*, *Morgenstern Henrikné*; *Berger Tini*, *Bráun nővérek (Tölcvány)*, *Deák Gabriella*, *Glazer Ilon*, *Holy Vilma*, *Morgenstern Mzlvin*, *Klasz Jolán*, *Pranger Tera*, *Szikora Mariska (Z. Egerszeg)*, *Tavaszi Róza*, *Winkovics Juliska* stb.

**A farsang végén Keszthelyen** egyik mulatság a máikat érte, február 24-én az iparos ifjak önképzőköré tartott felolvasással egydekötött táncestélyt. Felolvasást tartott *Lakatos Vince* főgymn. tanár. Felolvasásának tárgya: „A Balaton a népköltészetben.“ Az igen szép és érdekes felolvasást nagy tetszéssel hallgatták. — Február 25-én a társaságnak volt „Veterán estély“, mely szintén igen jól sikerült. Ugyanaznap este az iparosok dalköre is igen kedélyes mulatságot tartott a Gyarmaty téle kávéház helyiségében.

**A zala-egerszegi önszegélyző egyesület** igazgatósága február hó 28-án tartott ülésén az eddigi vezérigazgatót,

Fischer Lászlót, újból egyhangulag vezérigazgatóvá megválasztotta, míg a számvizsgáló bizottság tagjaivá Boschan Gyula és Udvardy Ignác igazgatósági tagokat.

**A keszthelyi kereskedők és ezek alkalmazottainak betegsegélyező pénztári alapszabályait** Zala Egerszeg város tanácsa, mint székhely szerint illetékes elsőfokú iparhatóság, véleményezés végett a soproni kereskedelmi és iparkamarának megküldvén, minthogy csak oly magán egyesülés utján keletkezett betegsegélyező pénztárnak adható meg a törvény értelmében kibocsátott miniszteri rendelet alapján a törvényes jelleg, amelyek legalább 200 taggal bírnak s ezen létszám meglétele hiteles alakban kimutatandó, ily kimutatás azonban az ügyiratokhoz nem csatoltatott, azonban a mellékelt jegyzőkönyvből és a kamara rendelkezésére álló egyéb adatokból kimutatható, hogy a betegsegélyező-pénztár tagjainak törvény minimális száma Keszthelyen a kereskedőkől és ezek alkalmazottjaiból nem kerül ki: a kamara közgyűlése Zala-Egerszeg rend. tan. város tanácsát megkeresi, hogy a szóban forgó kérvényt a jelzett irányban az érdekeltekkel egészíttesse ki és annak eredményéhez képest saját hatáskörében intézkedjék.

**Országos pótvásár** A m. kir. kereskedelemügyi miniszterium f. 1895. évi 13.079/VI. sz. a. kelt leiratával a zalaegerszegi pótvásár megtartását 1895. évi március hó 6-ára engedélyezte.

**A március havi arany árkeletpótlék megállapítása.** A vámilletékeknek ezüstben történő fizetésénél vagy biztosításánál szedendő árkeletpótlék (agio) 1895. évi március hóra a biradalmi tanácsban képviselt királyságok és országok cs. kir. pénzügyminiszteriumával egyetértőleg 23 1/2% ban állapított meg.

**Városunk módosított piaci helypénzdíjszabályzatát,** amely szerint az 1888 ban jóváhagyott szabályrendelettel abban tér el, hogy a fazekasok szekerei után szedendő helypénzt 20 krról 30 krra emeli, az eddig helypénzmentes sertések helypénzét darabonként 8 krrban állapítja meg, a pulyka, lud, malac, nyul után eddig dbonként 2 krrban megállapított helypénz 4 krra, a panorámások és költéncosok helypénzét 50 krról 1 frt 50 krra emeli, deszka és szelelőrosta árulási helyért 30 kr. helyett 60 krt állapít meg s az eddig helypénzmentes tűzifa és gabona szekerek helypénzét 18 krrban szabja meg — a kereskedelemügyi miniszter véleményezés végett a soproni kereskedelmi- és iparkamarának megküldvén, a kamara legutóbbi közgyűlésén az iroda kellekép indokolt javaslatához képest a miniszteriumnál a város módosított piaci helypénzdíjszabályzatának a jóváhagyását javasolja.

**Nagykanizsai segélyegyesületi közgyűlések.** Nagykanizsán mind két önszegélyező egyesület február 24-én tartotta évi rendes közgyűlését. A *délzalai takarékpénztárral egyesült önszegélyező egyesület* Eperjesy Sándor anyaintézetű elnök elnöklése alatt. Az elnöki és felügyelő bizottsági jelentések tudomásul vétele után igazgatósági tagokul 3 évre Kilik Béla, Simon Gábor, dr. Tuboly Gyula, Dants Kálmán és Berger Adolf, a felügyelő bizottságba Hirschler Odön, dr. Tripammer Rezső és Stern Tivadar választottak. A *nagykanizsai segélyegylet szövetkezet* Vidor Samu igazgatósági elnök elnöklése alatt tartotta ülését. Az igazgatósági és felügyelőbizottsági jelentések tudomásul vétettek; az alapszabályokat olyképp módosították, hogy a szavazatok maximuma az eddigi 10 helyett 30 legyen. A gyűlés utolsó tárgyát a választás képezte. Megválasztottak igazgatósági tagokká 3 évre Fleischacker József, Beck Miksa, Pintér Sándor, Goldstein Jakab, Bogenrieder József, Tass Simon, Sattler József és Fischer József és egy évre Berdin Márton; a felügyelő bizottságba Bachrah Gyula, Deutch Mór és Ledolsky Ármin.

**Kérem országos vásár engedélyezése iránt.** Mura-Szent Márton községnek 16- és marhatelhajtással egybekötött négy országos vásár engedélyezése iránt benyújtott kérvényét a kereskedelemügyi miniszter véleményezés végett a soproni kereskedelmi- és iparkamarának megküldvén, a kamara február hó 7-én tartott közös ülésén a kamarai iroda részletesen megindokolt javaslatához képest a község teljesen indokoltan, közfoglalmi, kereskedelmi és ipari szempontból pedig feltétlenül mellőzendő kérelmének egyszer és mindenkorra való elutasítását javasolja s egyúttal az országos vásárok szaporítását korlátozó alapelv érintetlen fenntartása mellett nyilatkozik.

**A zalaegerszegi pénzügyigazgatóság kerületében** pénzügyi szemlési állásra 1 frt 40 kr., esetleg pénzügyi fővigyázói állásra 1 frt 10 kr. napiszolddal, 50 frt ruhaátalányval és mellékletmennyekkel két heti határidőre pályázat hirdettetett.

**Beniczkyne válogatott regényei.** Füzetes vállalat Singer és Woltner budapesti könyvkiadó cég kiadásában. Megjelent a harmadik sorozatból a kilencedik füzet, amely a kiváló író *„Ruth“* című regényének folytatását tartalmazza. Egy-egy füzet ára 25 kr. Megrendelhető Budapesten (Andrássy ut) a kiadóknál, vagy bármely könyvkereskedésben.

**Az 1848-49-iki magyar szabadságharc története** című nagy munkából most jelent meg a 30 ik füzet, amelyben Gracza György a pákozdi győzelmet, továbbá Jellasis futását mondja el igen érdekesen. E füzethez van mellékelve az orosz lefegyverzés kiáltványa is az eredetinek megfelelő nyomtatásban. E helyütt megjegyezzük, hogy a nagymunka immár befejezéséhez közeledik s a 40-42 ik füzettel minden körülmények közt véget ér. A füzetben több csinos kivitelű kép van. Egy-egy füzet ára 30 kr. Megrendelhető Lampel Robert kiadónál (Budapest, Andrássy ut 21 sz.), vagy bármely könyvkereskedésben.

**Tagadhatatlan,** hogy a „Képes Családi Lapok“ a legelterjedtebb szépirodalmi lap. Már tizenhét év óta folyton a családok barátja, tanácsadója és szórakoztatója volt és marad. Elterjedését bizonyítja, hogy Magyarországon nincs kisebb vagy nagyobb helység, hová a „Képes Családi Lapokat“ ne röpítene a posta, sőt a kül föld sok városába, valamint Amerika több helyére is jár. És mindenütt örömmel várt vendég, Mindenki megtalálja benne az izléséhez és kedvéhez mért elbeszélést, költeményt, regényt, divat-tudósítást, ismeretterjesztő és

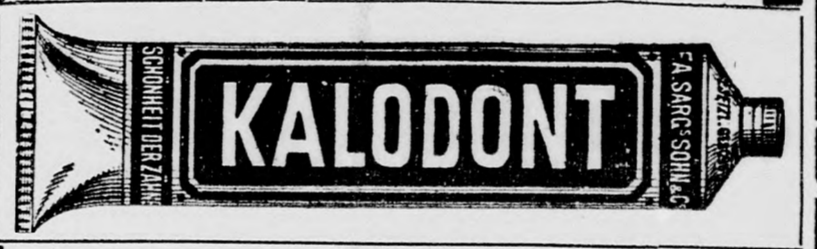
orvosi cikket. A 4-ik számba újból egy sereg jeles író küldte művét, nevezetesen: Beniczkyne Bajza Lenke, Prém József, Tolnai Lajos, Csöreg Gyula, Mészáros Sándor, Miskolczi Henrik és Gaál Karolina. A „Képes Családi Lapok“ előfizetési ára egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Mutatványszámokat szívesen küld a kiadóhivatal Budapest V. Vadász utca 14 saját házában.

**A legjobb arcképét** Albrecht főhercegről az Ország-Világ hozta vasárnapi számában. Ott találjuk különben arcképét a hatvan éves Jókainak, Schmidt József kiállítási igazgatónak, az elhunyt jeles költőnek, Komjáthy Jenőnek stb. Abból az alkalomból, hogy vita indult meg: melyik napon is született Jókai, az Ország-Világ mindjárt bemutatja hiteles másolatban azt a bibliát, melyre Jókai atya felírta gyermekeinek születése napját; onnan látjuk mindjárt, hogy Móríc 1825 febr. 18-án született. Képen adja a kiállítási nyomdászati pavillont, rajzokat mutat be a kínai háborúból, egyszerűen aktuális dolgokban megint az első a magyar lapok közt; szépirodalmi közleményeit Palágyi Lajos, Kovács Gyula, Marton Ferenc, Csengery Gusztáv, Janka Kálmán, Adorján Sándor, Csöreg Gyula stb. irták. Ezek után fölösleges dicséret szavakkal előllni, ez a pompás újság beszél magáért. Előfizetési ára is a legolcsóbb: két forint negyedévre. Mutatványszámot a kiadóhivatal (Budapest, V. Hold utca 7.) ingyen küld.

**Hamisított fekete selyem.** Egészünk el egy mintát a venni szándékolt selyemből és a hamisítás rögtön kiderül. Mert míg a valódi s jól testett selyem az elégetésnél nyomban összepödörök és csakhamar kialszik, maga után csekély barna hamut hagyván; addig a hamisított selyem (mely zsiros szinű szalonnás lesz és könnyen török) lassan tovább ég (minthogy rostszálai a festanyagtól telítetten tovább izzanak) és sötét barna hamut hagy maga után, mely valódi selyem módjára soha össze nem pödörök, csak meggörbül. Ha valódi selyem hamuját összenyomjuk, elporzik, a hamisítványé nem. — **Henneberg G.** (cs. k. udvari szállító) selyemgyára Zürichben, házhoz szállítva postabér és vámmentesen szívesen küld bárkinek is mintákat, akár egyes öltönyökre való, akár egész végekben levő valódi selyem szövetekből. Svájcba címzett levelekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyarulvén irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

**Felolós szerkesztő és kiadótulajdonos:**  
**UDVARDY IGNÁC.**

**SARG-nak** orvosrendőrileg kipróbált (Bécsben, 1887. július 3-án)



több **MILLIÓS**OR használt, a fogorvosok részéről ajánlott, egyúttal a legolcsóbb fogtisztító és fogfenntartó szer. Kapható mindenütt.

**Divatos virágkötészet** minden ünnepély alkalmára.

**CSOKROK** élő friss virágokból, Mennyasszonyi-, nyoszolaleányi-, örömanyai, eljegyzési-, bál-, bálányai-, ünnepi-, köszöntő-, ezüst mennyegzői-, fogadási-, utazási-, keresztelési-, bérnálási-, színházi-, hangversenyi- és művészeknek való csokrok. — Asztali-vázába való bokrétkák.

**Árak:** egyszerű, szép drbja 1, 2, 3, 4, 5 frt; finom, igen szép drbja 4, 5, 6, 8 frt; igen finom, elegáns drbja 10, 12, 15, 18, 20, 25, 30, 40, 50 frt.

Mellesokrok drbja 50, 80, kr., 1 —, 1-50, 2 —, 3 —, 5 — frt; fejdís drbja 50, 80 kr., 1 —, 1-50, 3 — frt; gomblyukba való csokrok drbja 20, 30, 40, 50 kr., 1 frt; cottilon csokrok 20, 30, 40, 50 kr.

Igen szép ünnepi ajándékok u. m. virágkosarak, bőségszaruk, viráglantok, virágkoscsik, jardinerek stb. drbja 4, 5, 6, 8, 10, 12, 15, 18, 20, 25, 30, 40, 50 frt és feljebb.

**Ünnepélyi- és gyászokozorok,** szállag- és felirattal.

Minden egyes küldeménynél szavatolok a virágok pontos és üde megérkezését illetőleg még a legmesszebb távolságokra is.

Sürgöncim: *„Blumenmühle Temesvár.“*

Árjegyzék kívánatra ingyen.

**Mühie Vilmos** udv. szállító virágkereskedő. Temesvár.

## Rechnitz József

okl. táncztanár tánciskolája

Zala Egerszeg a Központi kávéház emeleti termében.

Mély tisztelettel értesitem a n. é. közönséget és tánczkedvelő ifjuságot, miszerint **előnyösen ismert**

### == tánciskolámban ==

eddig a lehető legjobbnak bizonyult, könnyen felfogható táncztan módszerem mellett az összes modern táncokból oktatást adok.

Kívánatra házon kívül is oktatok.

A tanfolyam — az exkluzívitás szigorú megtartása mellett — f. évi március hó 3-án veszi kezdetét.

Lakásom Körmeny-utca Ritscher-féle házban, ahol bővebb felvilágosítás nyerhető.

Tanítás és tanulók felvétele naponta.

Teljes tisztelettel  
**Rechnitz József**  
okl. tánc- és illemtanár.

26., 23., 27./v. 1895.

## Arverési hirdetmény.

Alulírott kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zalaegerszegi kir. jbiróság 8470., 102. és 103. sz. végzése által **Klinger Salamon** pozvai és **Schütz Sándor** zalaegerszegi lakos végrehajtók javára **Balog István** pozvai lakos ellen 115 frt, 170 frt és 75 frt tőkék, ezeknek 1894. évi december hó 1-től járó 6% kamata, úgy járuléka erejeig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 885 frtra becsült szarvasmarhák, lovak és sertésekből álló ingóságok nyilvános árverés útján leendő eladatása elrendeltetvén, ennek a helyszínén, vagyis Pozvában leendő eszközzésére 1895. évi március hó 18-ik napjának délelőtt 10 órája határidőül kitűztetik és ahoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel bivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107. § a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. § ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zala-Egerszeg, 1895. február hó 28. napján.

Nemes Sándor  
kir. bir. végrehajtó.

## „THE MUTUAL“

new-yorki életbiztosító-társaság.

Egy New-Yorkból érkezett kábel sürgöny következkben jelzi a „Mutual“

1894. évi üzleti mérlegének adatait:

Biztosítéki alap 1895. január 1-én 1060 millió frank; szaporodás a múlt évvel szemben 93 millió frank.

Teljesen tehermentes külön nyereségy tartalék 116 millió frank; szaporodás a múlt évvel szemben 23 millió frank.

Összes bevétel 1894-ben 248 millió frank; szaporodás a múlt évvel szemben 31 millió frank.

Főügynökség Z.-Egerszeg és vidékére:

**Fenyvesi Miksánál** Zala-Egerszeg.

**Tinct. capsici comp.**  
Ezen „Horgony-Pain-Expeller“ néven is ismeretes, igazán nepszerű háziszert most már 25 év óta legjobb fájdalomcsillapító bedörzsölésnek fenyvesen bebizonyult közvénynelel, csúznál, tag-szagattasául stb. nél. A föld összes országában nagy elterjesztést és biztos hatása következtében minden oldalról oly elismerést talált, hogy minden betegnek joggal ajánlható.

**A TINCT. CAPSICI COMP. (HORGONY-PAIN-EXPELLER)**  
kimagasló állását a fájdalomcsillapító bedörzsölések között diadalmasan megtartotta. különféle felbujtás és utazatok dacára; ez bizonyára a legjobb bizonyíték arra nézve, hogy a közönség igen jól tudja különböztetni a jót a rossztól.

Hogy értéktelen utazatot ne kapjunk, bevasárlás alkalmával védjegyünkre, a vörös horgonyra figyelendő és minden üveg ezen jegy nélkül, mint nem valódi visszautasítandó. A gyógyszerárakban kapható 40 kr., 70 kr. vagy frt. 1.20 árú ár üvegekent; Budapesten **Török József** gyógyszerésznél. Richter-féle gyár Rudolstadtban, Thüringtában.